

ut vaduno tentem. et explorabo quid gratiae reliquum
 sit, quod in usus tuos converti possit. Dabitur ejus oc-
 casio etiam apud Principes, ex recenti operâ, quam
 Gratio caeterisque venatoribus nactus, hercule perquam
 doctam et luculentam. quo nomine etiam gratias has
 festinantes ago, in confertâ mole negotiorum toto caelo
 ab illâ tam gratâ mihi literarum amoenitate distantibus.
 Ignosce et me ama. In Castris ad Halstam III. Cal. Nov.
 C19170XLV.

Dum has obsequare paro, enecit
 confusae cogitationi mea, epigramma
 abortivum, quo certe paginam implebo:
 tu cordylis et oliui destinabis.

Gratius ager erat; Ulitj manus, amula Phaebo,
 Restituit longo languida membra situ.
 Quaeris, ut in Flandras, Uliti, venator arenas
 Appulit, exceptus quâ mihi fronte fuit?
 Nil potuit, Uliti, sine te, mihi Gratius esse,
 Nil te cuius potuit gratius esse mihi.

Tuldene, scabino
 Antverpiensi.

Amplissime Domine.

1307

Quam acerbo nuntio me perculeris, cum de summi Viri
 Arunculi tui improvisâ morte certiore fecisti, partim
 hoc silentio meo, nimirum caetera diuturno probari cupio,
 Ut enim avocamenta et occupationes infinitas omittam,
 quibus imparem me his officijs reddi, noscunt amici om-
 nes, et ignoscunt, verè dico, verba haec non succu-
 risse, quas vel consolando tibi paria judicaverim. Vel
 testando dolori meo, vel cladi publicae deploranda! Interea
 mi Tuldene (quod ego amicium nomen uti erga
 J. Maxa C. L. V. cum voluptate usurpavi, in te si pateris
 eodem cum affectu derivabo) ferendum scis, quod jubes
 ille, qui cum nos ferat ipse et imbecillitates nostras,
 certe par est ut pari referamus, nullâ quidem injuriâ
 postulet. Ego verò quod offers quam humanissime
 de exitu magni Viri ex hac facce amplius exponendo
 ambabuy

ambabus manibus arripio. et videberis alter Plinius,
rins supremam noctem ~~enarrare~~ enarrare. Fac, ne
gaudeam tristi hoc et ad splenem meum facto oblecta-
mento, sed hoc imprimis, ut amando me iustas Avuncu-
lalem te mihi statuas, ut ne Faldenum quidem am-
se videar. Ita vale, Vis insignis ab integerrimo offi-
tu addicto tibi. Scribebam. Haga Com. Postidic Cat. May
1646. C. H.

Wendelino.

Amplissime et Doctissime Vir.

(388).

Culpa leues loquuntur, ingentes stupent.
Siquis est Criticorum, qui hanc ausit lectionem asserere
mihi quidem rem gratam faciet et opportunam. Si
enim longi, foedi et pudendi, cuius me reum habes, ad
ego culpam non aggredior diluere, ut ne intueri
dem sustineam. Tenuas tuas amicissimas doctissimas
elegantissimas epistolas, quibus auctus est, quod à
rescriptum oportuit. quid me proterere poteris?
Multae sunt, mi Wendelino, quibus, si hanc causam
agentem coram audias, et si qui olim Wendelinum
fraudatim placari possis. Ego vero ab omnibus, ut di-
manum abstinere, et in amicum Coolcium com-
dissime oblatum, omnia semel conjicio. Audi hono-
rum patrocinium clientis male meriti. et his ita
procul habitis, accipe quod a Golio impetratum volu-
Fuit et ille lentulus rescriptor, et in partem criminis
vocandus est. Accipe denique grates gratissimas pro
ijs, quae de Zeelhemio, Salehemio, Francisque de
luculentissime tu quidem, et amantissime disseruis.
Neque tamen hic subsiste, si me amas. Curabit
Coolcius mei impensis ex Archivis sive Diestensibus
sive alijs excerpere, quae tu judicaveris ad hanc rem
facere, et hoc totum ego, mi amice, muneri tui
mabo. da hanc porro appellam mihi, et omnem
cem a me expecta, quam proflare valeam: nam
de Governatore Trajecti injiciebas, ut ab Hassor-
te inensibus tueretur, frustra es. Neque hoc nisi
ipso Hassorum manu; a quibus, si quid pergis
incumant